

то Бѣжѣ като дѣтѣ, не щѣ да влѣзѣ въ нѣго.

18 И попытѣ го нѣкой кнѧзь, и рѣче: Оѹчитею благій, чо трѣбва да сопрѣимъ да наслѣдимъ животъ вѣчный;

19 Я Іисусъ мѣ рѣче: чо мѣ говориша благъ; никой не є благъ, токмо єдинъ Г҃ръ.

20 Заповѣди те знаеша: не прелюбодѣйствуй: не оубей: не оукради: не лжешидѣтельствуй: почитай бащѣ си и майка си.

21 Я той рѣче: сїчки тѣ тѣа самъ сохранилъ ѿ младость та си.

22 И като чѣ тѣа (словеса) Іисусъ, рѣче мѣ: юще єдинъ не си свѣршилъ: сїко то щото имашъ, продай го, и раздай на сиромаси тѣ, и ще да имашъ скрѣвише на небѣ то: и єла слѣдъ мѣне.

23 Я той като чѣ това, ѡскорбїсе многѡ: защото бѣше вѣсма вогатъ.

24 И като го видѣ Іисусъ защо се ѡскорби многѡ, рѣче: кольку мѫчиши ще да влѣзатъ въ царство то Бѣже, който иматъ вогатство.

25 Защото по лѣсамъ є да пройде дебѣло то вложе ѿ кѣтва та презъ мѣглѣны оѹши, нѣжели вогатъ (человѣкъ) да влѣзѣ въ царство то Бѣже.

26 Я ѿніа щото чѣха това, рѣкохъ: и кой мѫже да се спасѣ;

27 Я той рѣче: ѿніа (рѣкоты) щото не са возможны оѹ чловѣцы тѣ, возможны са оѹ Г҃ра.

28 И рѣче Пѣтръ: єто не ѿстави хме сїко то, и дойдохме слѣдъ тѣбе.

29 Я той ймѣ рѣче: истина ви говоримъ защо не є никой, който ѿстави дому илъ родители, илъ братїя илъ женѣ, илъ чада, заради царство то Бѣже,

30 Който не щѣ да прїиме по много въ това врѣме, и въ вѣдѣшій вѣкъ животъ вѣчный.

31 И като зема дванадесе тѣ си оѹченци, рѣче ймѣ: єто, воскакивамсѧ во Іерасалимъ, и ще да се свѣршатъ сїчки тѣ, чо са писани ѿ пророцы тѣ за Сына чловѣческаго.

32 Защо ще да го предадатъ на газыцы тѣ, и ще да мѣ се поругаютъ, и ще да го оѹкорятъ, и ще да го заплюватъ:

33 И като го віатъ, ще да го оѹбіатъ, и въ третіатъ дѣнь ще воскресне.

34 Я ѿні не разумѣхъ нѣчию ѿ тѣа (словеса): и това слово бѣше скрыено ѿ нѣхъ, и не разумѣвахъ нѣчию ѿ ѿнова щото се дѣмаше.

35 И когато приближавахъ до Іерихонъ, нѣкой слѣпецъ седѣше при пажътвѣ та прѣсече.